

στασιών της επαρχιακής βιομηχανίας. Το πρώτον νομοσχέδιο, εν τω πλείω αὐτῆς τῆς ἐπιχειρήσεως, πούδριζει δὲ τὰ προϊόντα τῆς ἐπιχειρήσεως βιομηχανίας καὶ βιοτεχνίας θὰ προτιμῶνται πλέον καὶ ὑπὸ τῆς ΑΤΕ καὶ τῆς ΙΚΑ, ἐκτός τῶν ἄλλων ὁργανισμῶν καὶ ἱδρυμάτων, κατετέθη ἤδη εἰς τὴν Βουλὴν. Ἄλλα νομοσχέδια θὰ ἐπακολουθήσουν ἰσὺν συντόμῳ. Ἄς ἐλπίζωμεν δὲ τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλία θὰ πὰ ἐκμεταλλεὺς δρόμους καὶ δὲ καὶ αἱ Πάτριαι δὲν θὰ ὑστερήσουν ἐν προκειμένῳ.

ΤΟ Κ. ΛΙΜΕΝΑΡΧΕΙΟΝ

Ὅταν τὴν παρελθούσαν ἀγράφωμεν, δὲ εἰς ναυτικῆς μικροῦ σκάφους ἐκ τῶν μεταφερόντων τούτων ταξιδίων τῶν Βουλκάνια εἰς τὴν ἀποβάθραν, ἦτο ἀξέριτος δὲν ἐγνωρίζωμεν ὅτι οὐδαμῶς λεπτομέρειαν: Ὅτι δηλαδὴ τὸ γεγονός εἶχε ὑποπέσει ἡμεῖς εἰς τὴν ἀντιλήψιν τῶν ἡμερικῶν ὁργάνων καὶ δὲ ἦτο εἰς τὴν γίνῃ αἰ δευσιμῶς αὐτοῦ. Ἐταί μόνον μὴ δὲ τὴν ἔκτασιν, δὲ ὑπεδείκνυε καὶ τὸ ἦτο συντόμῳ ἀσχετῶς ἐν τῷ Κ. Λιμεναρχεῖον μὰς ἐπρόλαβε.

ΟΙ ΣΤΥΛΟΙ

Ἐλέγη δὲ τὴν ἀσφαλτοστρωσίαν τῆς Ἐλληνικῆς Στρατιῶτος παρεπιδοξίαν λόγῳ τῆς ἐκεί ἐγκαταστάσεως τῶν στύλων τῆς ΔΕΗ. Διευκρινισθῆναι ὅμως σαφῶς εἰς τὸ παρελθόν δὲ τὴν τοποθέτησιν ἐγένετο ἐγένετο πρὸ τινῶν ἐτῶν, τῆς ἀσφαλτοστρωσίαν τῶν Γλαυκῶν, προστεθῆ δὲ ὅμως προσάφασ, δὲ τῆς ΔΕΗ εἶναι ἐπιθυμῶν τὴν ἀσφαλτοστρωσίαν τῶν στύλων εἰς ἅλας σημεῖα εὐθὺς ὡς ἡ ὑδροηλεκτρικῆς μὰς ἐταιρίας καταβῆναι τὴν ἀπαιτούμενην δαπάνην διὰ τὴν ὅποιαν εἶναι καὶ ὑπεύθυνος. Ἄς ἐλπίζωμεν, λοιπὸν, δὲ τὸ θέμα θὰ λυθῆ τῷ συντομώτερον καὶ δὲ δὲν θὰ προβληθῆ ὡς δι-καλολογία διὰ νέας ἀναβολὰς τὴν προσεχῆ ἀνοιξιν.

ΤΑ ΡΕΣΤΑ

Συχνὰ παρατηρεῖται τὸ γεγονός δὲ, εἰς τοὺς εἰσπράκτορας τῶν λεωφορέων παρῶν εἰσπράκτορας πρὸς πληρωμὴν τοῦ εἰσπράκτορος, χαρτονομίσματα μεγαλείτερα τῶν πενήτηκονταπεντάκιμων, ὡστε καὶ καταβῆναι ἀποβλητικῆ ἢ γορηγίαν τῶν ὑπολοίπων. Νομίζομεν δὲ τὸ πρὸς τὴν λαμβάνεται μέρηνα ἐκ μέρους τῶν ἐπιβατῶν διὰ τὴν ἀποφυγὴν ἀλλαγῆς μεγάλης ἀξίας χαρτονομισμάτων παρὰ τῶν εἰσπρακτόρων, διὰ τὴν πολλὰς ἐξ ἐλλείψεως «ρέστων» τῶν εἰσπράκτορων πληρῶνται παρὰ τούτων οἱ ὅποιοι εἶναι πτωχοὶ βιοπαλαισταί.

ΟΙ ΤΡΑΠΕΖΙΚΟΙ

Καὶ ἄλλοτε ἠγορήθημεν μὲ τὸ ζήτημα τῆς ἰδρύσεως Σχολῆς Τραπεζικῶν Ὑπαλλήλων, εἰς Ἀθήνας καὶ ἐπο-σάμεν δὲ αὐτὴ θὰ ἀχρηστεύσῃ τὴν ΑΣΣΟΕ, τὴν Πάντειον κλπ. Πλέον ὅμως τούτου αἱ ἐπαρχίαι θὰ πληρῶσουν καὶ πάλιν τὸ ληφθῆν μέτρον, διότι οἱ ἐξ αὐτῶν νέοι ἢ θὰ πρέπει νὰ ὑποβάλλονται εἰς δαπάναν φοιτήσεως εἰς τὴν Σχολὴν τῶν Ἀθηνῶν, διὰ νὰ προσληθῶν εἰς μίαν Τράπεζαν, ἢ θὰ ἀποκλείονται ἐκ τῆς ἐπαγγελματικῆς τούτου. Καὶ ὅμως οἱ ἐν ἐπαρχίαις ὑ-

πάλλιοι τῶν Τραπεζῶν εἶναι ἐκ τῶν καλλιτέρων εἰδικευμένων τραπεζικῶν ὑπαλλήλων, πλείστοι δὲ ἐξ αὐτῶν ἐξοχῶς καταλαμβάνει ἀνώτατα ἀξιωματικά τῶν Κεντρικῶν Καταστημάτων τῶν Τραπεζῶν, χωρὶς νὰ φοιτήσων ὅτε εἰς εἰδικὰς Τραπεζικὰς, Συνε-δῆ δὲν πλείονον τὸν λόγον δημοθυρίας ἀναταραχῆς, εἰς ἕνα ἐπιτυχὸν καθεστῶς.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Φίλε κ. Διευθυντά. Ἐπὶ σημειώματος τῶν φύλλων σας τῆς 4ης τρέχοντος σχετικῶς μὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. 24-71 τηλεφωρικὴν σύνθεσιν τὴν ἐγκατεστημένην εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Σταθμοῦ Ἐμπορευμάτων Ἀγίου Ἀνδρέου, γνωρίζομε ὅτι δὲ αὐτὴ τυχάνει ἰδιωτικῆς ἀνήκουστος εἰς τοὺς ΣΠΑΠ. Κατ' ἀκολουθίαν αἱ ὑπηρεσίαι μὰς οὐδέμιν ἀνάμειν δύναται νὰ ἔχουν διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν, ἢ τὴν παραγωγίαν τῶν εἰς τὸ Κοινὸν πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν.

Μετὰ τιμῆς
Ο Γενικός
Διευθυντὸς τοῦ ΟΤΕ
ΕΠ.ΑΜ. ΤΣΕΛΛΟΣ

Σημ. Συντ. Συμφοροῦμεν ἀπολύτως μὲ τὴν ἔμφω τὸν κ. Διευθυντῶν, ἀλλὰ διαφωνοῦμεν ἐπὶ τοῦ δὲ καὶ ἡμεῖς διευτιώσαμεν κατὰ τὸ ἀντιθετόν. Ἐπαναλαμβάνομεν λοιπὸν, δὲ τὸ θέμα δὲν εἶναι ἡ νομιμοποίησις τοῦ τηλεφώνου τοῦ σταθμοῦ Ἐμπορευμάτων τῶν ΣΠΑΠ ὑπὸ τὸ κοινῶν, ἀλλὰ ἡ χρησιμοποίησις τοῦ ἐλευθέρως ὑπὸ τὴν ἀλλοτρίαν τοῦ ΔΙΑ τὸ κοινῶν, ἵνα τοῦτο εἰδοποιεῖται δὲ ἀφ' ἑαυτῶν π. γ. εἰς τὸν Σταθμὸν Ἐμπορευμάτων τὰ ὅποια θὰ πρέπει νὰ παραληφθῶν.

ΤΟ ΑΤΥΧΗΜΑ

Πρὸ δεκαήμερον, αὐτοκίνητον ὀδηγούμενον ὑπὸ Ἀμερικανικῶν παρῶν καὶ ἐτραυματίσθη εἰς Ρίον ἐπὶ τῆς δημοσίας ὁδοῦ Πατρῶν-Ἀθηνῶν ἕνα μικρὸν μαθητὴν. Τὸ γεγονός ὅμως δὲν ὑπῆρξε ἀνευ σημασίας καὶ λυπούμεθα διότι οὐδεὶς ἀνεζητήσε τὰ πραγματικὰ αἰτία τοῦ ατυχήματος, τὸ ὅποιον ὀφειλετο εἰς ἕνα καὶ μόνον λόγον: Εἰς τὸ δὲ δηλαδὴ ἕνα δημοτικὸν σχολεῖον λειτουργεῖ κατὰ μῆκος τῆς πλείονος πολυαυγύστου ἐθνικῆς ὁδοῦ τῆς Ἐλλάδος, χωρὶς νὰ ληφθῆ πρόνοια διὰ τὴν ἀνεγερσιν ἐνὸς μανδρωτοῦ, ὁ ὁποῖος θὰ παρεμπόδιζε τὴν αὐτοκίνητον ἔξοδον τῶν μαθητῶν πρὸ τῶν καταστρωσῶν τῆς ὁδοῦ. Ποῖν ἢ, λοιπὸν, συμβοῦν καὶ ἄλλα δυστυχήματα, ἅς ληφθῆ ἀμέσως πρόνοια διὰ τὴν περιφρασίαν τοῦ προαυλοῦ τοῦ σχολείου.

ΕΠΙΣΚΕΥΑΙ

Ἐπαγγελματίαι, Βιοτέχναι, Βιομηχανοὶ καὶ ἄλλοι, συμπολιταὶ οἱ ὅποιοι ἀναγκαστικῶς ἐργάζονται καὶ κατὰ τὰς Κυριακάς, ὅπως π.χ. τὰ πατριῶνα βενζίνης κ. λ. π. ὑποβάλλουν πρὸς τὸν Γλαυκὸν μίαν παράκλησιν: Ὅπως αἱ ἐκάστοτε ἀναγκαῖαι ἐπισκευαὶ τοῦ δικτύου μὴ πραγματοποιοῦνται κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας, εἰτε Κυριακῆς, εἰτε καθημερινῆς, ἀλλὰ τὴν νύκτα, ὅπως γίνεται εἰς Ἀθήνας καὶ εἰς ἄλλας πόλεις. Ἐλπίζομεν δὲ τὸ Δ.Σ. τῆς ἐταιρίας θὰ ἐξετάσῃ μετὰ τῆς προσήκουσας προσοχῆς τὸ λογικὸν αὐτὸ, πρᾶγματι, αἴτημα.

Μικρά νέα

Τὰ περισσότερα καταστήματα τῆς πόλεως προσλαμβάνουν ἐπ' ἐσχάτων ὄψιν μοντέρνα.

—Καὶ μαζὺ μὲ αὐτὰ βεβαίως καὶ ἡ πόλις, ἡ ὅποια τὴν νύκτα παρουσιάζει εἰκόνα πραγματικῆς μεγαλοπύλης.

—Χάρης εἰς τὴν τοποθετοῦμενες συνεχῶς νέες φωτεινὲς ρεκλάμες.

—Ἐννοεῖται δὲ ὅτι ὅλα τὰ νέα καταστήματα, εἰς κεντρικὰ καὶ ἀποκεντρικὰ σημεῖα ἀποτελοῦν πραγματικὰ στολίδια.

—Ἡ κατεδάφισις τῶν ἀγορασειῶν οἰκιῶν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἐράνου τοῦ ναοῦ Παναγίας συνεχίζεται.

—Ἡ ἐπιτροπὴ εἶναι ἀξίει-παινος διὰ τὸ ἔργον τῆς αὐτῶν τὸ ὅποιον θὰ ὀλοκληρωθῆ μὲ τὸν ὀβολὸν τῶν ἐνοριῶν.

—Ἐτοῖ ἡ πόλις θὰ ἀποκτήσῃ ἰσὺν συντόμῳ μίαν ἀκόμη ὄριαν πλατείαν.

—Ἐρασιτέτες καλλιτεχνικῆς φωτογραφίας ἐπὶ διαφορὰ σημεῖα τῆς πόλεως παλοῦνται ὑπὸ τοῦ καταστήματος κ. Κιτσάνου.

—Ἄξιζει δὲ νὰ ἐξερεθῆ τὸ γεγονός δὲ ἐτυπώθησαν πρωτοβουλία τοῦ Ἰδιοκτήτου.

—Καὶ ὅτι ἀποτελοῦν προσφορὰν πρὸς τὸν τουρισμὸν τῶν Πατρῶν.

—Ἡ ὁδὸς Ἐλληνος Στρατιῶτος ἐπεσκευασθῆ προηγουμένως ἀπὸ τῆς ὁδοῦ Ἀγίας Σοφίας μέχρι Σταθμοῦ.

—Καὶ ἀνεκτίθη ὄντως βατήτητα ἀνταρξκτον μέχρι καὶ πρὸ ὀλοῦ.

—Ἐλπίζεται, πάντως δὲ ὁ ἐμβολιασμὸς δὲν θὰ ἀποτελέσῃ δικαιολογίαν διὰ τὴν μετασίωσιν τῆς ἀσφαλτοστρώσεως ἔστω καὶ τὴν ποσεινῆ ἀνοιξιν.

Τὰ ζητήματα τῆς πόλεως

Αἱ Πάτριαι εἰς ἀπομονώσιν

Ἐλάβομεν τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολήν.
Φίλε κ. Βρῆ
Ἐδιόμισα τὸ ἀρθρον σας τῆς προηγουμένης Δευτέρας μὲ τὴν ὄση ἀρ. 24 πρὸς τὴν σοβαρότητα τοῦ θεμιτοῦ θέματος προσηχὴν καὶ ὡς ἀδύνατον ἐνὸς πρῶτον, σας διὰ τὴν πόλιν μας.

Δὲν εἶναι ἡ πρώτη καὶ ἀσφαλῶς ὅτε ἡ τελευταία φορὰ, ποὺ ἡ ἀξίειος ἐφημερίδα σας ὠνόμασε τὴν φωνὴν τῆς πόλεως μὰς πρὸς τοὺς ἀρμόδιους καὶ κρατοῦντας γὰρ νὰ τοὺς ἀποδείξῃ ἡ μάλλον νὰ τοὺς ἀφωσύνῃ διὰ νὰ ἀντιληφθῶν τὸν μαρτυρικὸν τῆς μόνων εἰς τὴν ὀπείαν, βραδέως μὲν, ἀλλὰ ἀσφαλῶς ἀγεται ἡ ἄλλοτε βασιχίσιος τῆς Δ. Ἐλλάδος, ἡ πόλις μας.

Αἰσθανομαι μὰς σας τὰ ἴδια συναίσθημα πικρίας ἀπογοητεύσεως, διότι, ἂν καὶ ἡ πόλις μὰς εἶναι φύσει καὶ θέσει προνομιούχος καὶ τεταμένη νὰ ἐξελιγθῆ μὲ μίαν καλὴν προστάθειαν σὲ ἕνα πρῶτης τάξεως βιομηχανικὸν καὶ ἐξαγωγικὸν Κέντρον, ἐν τούτοις γάρ εἰς τὴν νοβόρητα καὶ ἀβέλτησαν τῶν ἐκπροσώπων φθίνει καθημερινῶς καὶ μὲν ἐξ ἀπὸ τὰ προγραμματικὰ ἐπινοήματα μεγάλα παραγωγικὰ ἔργα.

Τὰ ἀποτελέσματα εἶναι προφανῆ καὲν γρήγορὰ εἰς τὰς Γραφεῖα μὰς (Παναγίας 3) καὶ δύναται οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ λάβωσιν γνῶσιν τούτων.
Ἐν Πάτραι τῆ 28 Νοεμβρίου 1957.

ο ο ο
ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ εὐπαρουσίαστος, ἀπόφοιτος Γυμνασίου καὶ κατέχουσα τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν ὡς καὶ λογιστικὰ ζητεῖ θέσιν. Πληροφορία παρ ἡμῶν.

Ἄγοράζω διάφορα ΑΡΧΕΙΑ, ΒΙΒΛΙΑ, ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ, Παλαιὰ χαρτὰ καὶ Σακακούλες Τοιμητῶν ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 47, Τηλ. 45 - 27.

ΠΕΖΟΤΗΤΕΣ

ΣΦΗΚΕΣ

—Δὲν εἶμαι τέτοια γυναῖκα, κυρὰ Παγώνια μου, ἀλλὰ ἂν ἀνοιξῶ τὸ στόμα μου δὲν μαζεύη τὸ πλοῦθλοῦκα ποὺ κοντεῖναι νὰ βουήξῃ ἡ γενο-νεῖα...

—Μπα! Μπα! Τὴ μούλες κυρὰ Γιόργα; Για σκέψου καὶ μὰς κάνει τὴν κάποιαν... Καὶ λέει γὰρ σὲνα ποὺ εἶσαι σὰν τὸν ἔσπερον ὄρανο...

—Λέει γὰρ μὲν; Βρὲ τὴν ἐξαδάντροπ... Δὲν φτάνει τὸν τὸλῆ μὲ τὴν προκομὴν τῆς κόρης τῆς. Ἄμ σὲ γελᾶσανε κερὴ τῆς. Ἄμ δὲν ἔχω τὸν κὺρι μου γὰρ τὰ μούτρα σας...

—Πάμε μὲ σ' ἀκούσει. Ἐρχεται ἡ παλιοστρόγγυλα...

—Γεῖα σας καλὲς μου γεϊτόμισσες. Πᾶς τὰ λέτε; Ἐ, τί νὰ ποῦμε, Ντίνα μου; Νὰ ἡ κυρὰ Παγώνια μὸς λέει γὰρ τὸ σκασιμένο τὸ... δευρόφορον. Βάλαμε μὲσα, λέει, ἕνα σκυλί μεγάλο σὰν ἄλογο...

—Τέτοια λέτε; Πιστημονικὰ; Δὲ μάβατε γὰρ τὸ κορίτσι τῆς Θεοδώρας ἀπέναντι ποὺ γὰρ τὸ βράδυ τῆς γιαιτῆ, λέει, τὴν ἔπασσε ἀραντεβῶ μὲ τὸ γυῖο τοῦ φούρνου. Ἄμ δὲν ἔχει μὲν νὰ τὴν μαζέψῃ; Ἄλλὰ... κατὰ μόνον κατὰ κόρη... ποὺ λένε. Ἐμένα ἡ κόρη μου δὲν τὸ εἶρει τὸ πεζοδρομιο τοῦ σπιτιοῦ...

—Φεῶς φυλάξει κυρὰ Ντίνα. Σὰν τὴν κόρη σου, ὅτε κι' ἄλλη στὴν πόλι. Οὐλὴ ἡ γενομένη τὴν καμαρώνει. Ἐ, κυρὰ Γιόργα; Ναι! Ναι Παγώνια μου. Ἐγὼ ὄπου βρεθῶ τὴν παρνεῖο. Μάλαμα κορίτσι... Κι' ἔκλεισε κρυφὰ τὸ μάτι στὴν... κερὰ Παγώνια...

ΦΩΤΕΙΝΟΣ

Διὰ τοὺς λεγομένους ἀρμόδιους

Ἡ Ἑλλὰς εἶχε τὰ καλλιτέρα σταφύλια ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν λαμβανονται μετρά

Τοῦ κ. Τάκη Δ. Γιαννακοπούλου

Ἐνὸς κατηχημένου τῶρα τελευταία τὴν ὁδὸν Ἀγίου Νικολάου, μὲ ἐσταμάτησαν τρεῖς νεαροὶ Γαλλίδες καὶ δύο Γάλλοι καὶ μὲ ρώτησαν ποὺ εἶναι τὸ Ταχυδρομεῖον. Ὁ ἕνας ἀπ' αὐτοὺς, ἐκρατοῦσε στὸ χεῖρ του μίαν σακκούλα μὲ συμπυκνωμένα σταφύλια. Ὅταν τοὺς ἐρώτησε: «Σὰς ἀρέσουν τὰ ἑλληνικὰ σταφύλια, μὸς ἀπῆλθον ἐνδοῦ γκούτ' ἀγύλισι, δηλαδὴ ἐδὲν εἶναι καλὰ, εἶναι ἕνα, ἄλλο σπέρμα καὶ ἀκλήρη φλύδα». Τὶ νὰ τοὺς εἶπω καὶ τὶ νὰ τοὺς ἀπαντήσω; Ἡ Ἑλλὰς ἡ ὅποια παράγει τοὺς καλλιτέρους καρπούς τοῦ κόσμου, κατηγορεῖται ὅτι δὲν παράγει καλὰ σταφύλια!!! Ποῖος πταίει; Πρῶτον ἡ Ἀγορανομία Ἐνεθυμῆθη τὸν μακαρίτην Φώτην Τοῦπτρα, ὅστις διέτελεσεν ἐπὶ 20 καὶ πλέον ἔτη Διευθυντῆς Ἀγορανομίας τῆς πόλεως μὰς. Ἀλλοίμονον εἰς τὸν ὀπαρῶν τὴν πλάνουδιον, ὅστις ἐπαλοῦσεν ἄγουρα σταφύλια ἢ ἄλλους καρπούς. Ὁ νόμος ἐπέβαλε εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτάς, νὰ φορτωθῆται τὰ ἄγουρα σταφύλια ἢ καρπούς ὁ ἴδιος ὁ πταίστης πωλητῆς καὶ νὰ τὰ πετάῃ στὴ θάλασσα.

Ποῦ εἶναι τὰ παλαιὰ φασουλάρικα χονδρόρογα, τραγὰ καὶ κίτρινα σταφύλια τῆς παλαιᾶς Πάτρας, τῶν ὀποίων σήμερον κάνει ἐξαγωγή ἡ Ἰσπανία εἰς ὅλας τὰς Βορείους Χώρας καὶ τὰ ὅποια οἱ Ἀγγλοὶ ὀνομάζουσι «κλώστερ»; Ποῦ εἶναι τὰ παλαιὰ χονδρόρογα ραζακία, κίτρι-

να, μοσχοῦδια. Οἱ τουρκοῦλες, οἱ βοϊδομάτες, τὶς ὀπείας οἱ Ἀγγλοὶ ὀνομάζουσι «τόκεις» ποὺ πημιμυρίζουν τὶς φρούταγορῆς τῆς Ἀμερικής; Ἐμὲ οἱ Ἑλληνικοὶ περιωρῶν, μὲν ὄλοι σὲ ἕνα σταφύλι, τὸ «συμυρῶν» τὸ ὅποιον εἰς τὰ περισσότερα ἐδάφη καὶ ἰσλὰς τὰ ἑθρικά, γίνεται ἄλλο φλυδα καὶ σπέρμα καὶ ἔσπερον τὰ παραπάνον διὰ τὴ Βουλγαρία ἐξἄγει περισσότερα σταφύλια ἀπὸ μὰς.

Στέλλομεν τὰ σταφύλια εἰς τοὺς ἀσεία καὶ ὅπως ἀρέσει εἰς ἡμᾶς καὶ οἱ ὅπως ἀρέσει εἰς τοὺς ἑσπερικοὺς καταναλωτὰς. Ὁ Βόρειος λαὸς τρώγει σὰν κανεῖναι δὲν τρώγει σὰν ὅπως εἶναι ἕνα καὶ ἄλλο ὄνομα προϊόντα, παστὲς σαδέλλες, παστοὺς μπακαλιάρικα καὶ παστὲς ρέγγες ἢ σφυφῶς καὶ ἄλλους καρπούς.

Πρὸ 70 ἐτῶν ὑπῆρχον καὶ ἄλλα εἶδη σταφυλῶν, τὰ ὅποια οἱ τότε ἀρμόδιοι τῶν ὑπουργείων Γεωργίας τὰ ἀπορῶσαν καὶ ἐξηφανίσθησαν. Εἰς θέσιν «Βοῦδ» τῶν Πατρῶν, ὁπῆγε ἕνα ἀμπελὶ 4 στρεμμάτων περιτριφυμένον μὲ πέρητρινη μανδρα τοῦ γέρο-Κραβαριώτη (ἴσως νὰ ὑπάρχουν ἀκόμη γέροντες ποὺ νὰ τὸ ἐθυμοῦνται ἀκόμη). Τὰ σταφύλια τῆς ἀμπελοῦ αὐτῆς ὄριμαζαν τὸν Ἰανουάριον καὶ ἐνὸς ἔλασαν πῆθ δὲ τὰ φρούλα τῶν κλημάτων τὰ σταφύλια ἐκρέμοντο κίτρινα ὡς κίτρινα καὶ δὲν ἐσάπιζαν ἀπὸ τῆς βρογῆς. Ἡ ὄριαν τὰ σταφύλια ἦτο μᾶλλον ἀγυλοῦται. Δὲν ἦτο ὅπως τὰ ταξίκα οὐτὸ δὲ ὅπως ὁ σιδερίτης. Τὸ σταφύλι αὐτὸ ἐπαλοῦτο ἐπὶ τόπου, δὲν ἐπαλοῦτο εἰς τὰ ὀπαρῶντα λέια. Ἄνοιγαν τὰ πορτῆνα καὶ εἰσαν τοποθετήσιν τράπεζα καὶ καθίσματα καὶ ἐπαλοῦτο λαυκῶς ἐπὶ τόπου πρὸς μίαν ὄριμην κατ' ὄκταν. Ἀργότερον τὸ ἀμπελὶ αὐτὸ ἐξεριζώθη καὶ ἐπαλοῦτο ὡς οἰκὸπεδα. Μποροῦμε νὰ εἰποῦμε κατὰ τὴν ἐξοχήν δὲ τὸ ἀμπελὶ αὐτὸ ἦτο μὴ ἐθνικὴ ἀπόλις.

Εἰς τὸ Κορινθὸν πάλιν τὸν Μποζαϊτικὸν εἶλεν ὁ πάππος μου φουτεῖση ἀμπελὶ «Μασοδάφνη». Σὲ μίαν ἄκρην τοῦ ἀμπελοῦ αὐτοῦ εἶχαν σφετῆθῆ περὶ τὰ 150 κλήματα ἑνὸς ἑδους σταφυλῆς ποὺ ὄριμαζαν πῶν καὶ ὅπν τὴν σταφίδα ἢ δὲ πατέσας τοῦ κάθε γρῶν κατὰ τὴν ἐξοχήν τῶν Ἀγίων Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου (24 Ἰουλοῦ) ἔφερον δύο κοσμοὶ μαύρα γλυκὰ σταφύλια εἰς τὴ σπιτι μὰς τὰ ὅποια ἐθαμνίζον οἱ γέγοντες. Ὁ πατέρας μου δὲν ἐγνωρίζε τὴν ἀξίαν τῶν σταφυλῶν αὐτῶν καὶ δὲν ἐσκέφθη ποτὲ μὲ τὸν νοῦν νὰ ἐμβολιάσῃ 5 στρεμματα ἀπ' αὐτὸ καὶ νὰ γεμίσῃ ἀμπελὶ ἄλλὰ ἐπώλησε τὸ ἀμπελὶ αὐτὸ εἰς τὸν μακαρίτην Νηβλιαν ὅστις τὰ ἐξεριζώσεν. Αὐτὸ ἦτο ἄλλη μίαν ἐθνικὴ ἀπόλις.

Ἐρῆθη ποτὲ ὀπουρῶν τῆς Γεωργίας ἀπὸ τοῦ 1827, ἐπὶ ἡλευθερώθημεν ἀπὸ τῶν Τούρκων, διὰ νὰ περισυλλεθῇ τὸ πλεόν ἐκλεκτὰ εἶδη σταφυλῶν εἰς μίαν ἀμπελοῦ διὰ τὴν παραγωγίαν ἐμβολίων καὶ οὕτω νὰ περισυλλεθῇ τὰ ἐξαφανισθέντα αὐτὰ εἶδη ποὺ ἦσαν πολὺ ἐκλεκτὰ; Περιορισθῆμεν μόνον εἰς τὸ ομυρναϊκὸ καὶ ὀστερα καὶ χόμεθα δὲ τὸ τόπος μὰς παράγει τὰ καλλυτέρα σταφύλια!

Τ. Δ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ἘΜΠΟΡΙΟΥ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΚΡΑΤΙΚῆΣ ἈΓΟΡᾶς

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὴν 9ην Δεκεμβρίου ἐ.ε. ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὄρα 13.30 ἐπαναλαμβάνεται μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς διὰ τὴν προμήθειαν πενήτηκοντα (50) Μ. Τ. κρέατος κωσταντῆς μὲ φῶρτων μέρη: 1) Ἰανουαρίου 1958 βάσει τῆς ὑπ' ἀριθ. 231862) 2) 23191) 3) 10-57 διακρῶσεως κατ' ἀριθ. 230143) 4) 24508) 5) 57 ἀποφάσεως. Ἐν Ἀθήναις 23-11-1957

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ἘΜΠΟΡΙΟΥ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΚΡΑΤΙΚῆΣ ἈΓΟΡᾶς

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὴν 30ην Δεκεμβρίου ἐ.ε. ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὄρα 13.30 διενεργηθήσεται μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς διὰ τὴν προμήθειαν πενήτηκοντα (50) Μ. Τ. κρέατος κωσταντῆς μὲ φῶρτων μέρη: 1) 225504) 2) 23643) 3) 23644) 4) 23645) 5) 23646) 6) 23647) 7) 23648) 8) 23649) 9) 23650) 10) 23651) 11) 23652) 12) 23653) 13) 23654) 14) 23655) 15) 23656) 16) 23657) 17) 23658) 18) 23659) 19) 23660) 20) 23661) 21) 23662) 22) 23663) 23) 23664) 24) 23665) 25) 23666) 26) 23667) 27) 23668) 28) 23669) 29) 23670) 30) 23671) 31) 23672) 32) 23673) 33) 23674) 34) 23675) 35) 23676) 36) 23677) 37) 23678) 38) 23679) 39) 23680) 40) 23681) 4